

بنام خدا

سردبیر و مدیر مسئول محترم روزنامه حیات نو

با سلام و با آرزوی توفیق جلب رضای حق و خدمت به خلق.

در صفحه دوم آن نشریه مورخ سه شنبه ۲۸ فروردین ماه ۱۳۸۰ در خبری تحت عنوان: "اظهارات جدید رئیس دادگاه انقلاب پیرامون بازداشت شدگان اخیر"، به نقل از رئیس دادگاههای انقلاب اسلامی تهران مطالبی در مورد بازداشت شدگان و شخص اینجانب آمده است که نقض آشکار مبانی دینی و منطق قضایی است. درخواست می‌شود پاسخ اینجانب را در اولین شماره درج فرمائید.

۱ - آقای مبشری، رئیس دادگاههای انقلاب اسلامی تهران قبول کرده‌اند که علی‌الاصول قبل از اثبات جرم در دادگاه صالحه مجرم دانستن متهمان خلاف است. ولی با وجودی که هنوز هیچ دادگاهی به صحت و اصالت اسناد و مدارک مورد ادعای ایشان علیه بازداشت شدگان اخیر، از جمله اعضای نهضت آزادی ایران رسیدگی ننموده و حکمی صادر نشده است و مراحل قانونی رسیدگی طی نگردیده، ایشان نظر قضایی داده و پیشاپیش متهمان را مجرم و نهضت آزادی را طی بیانیه‌ای غیر قانونی اعلام کرده‌اند.

۲ - ایشان در این مصاحبه خود، با کمال تعجب و ناباوری درباره سفر اینجانب اظهار داشته‌اند که: "آقای یزدی ظاهراً جهت عمل جراحی پروستات به آمریکا سفر کرده و نمی‌دانم این سفر چقدر طول خواهد کشید. اما او شش ماه است که در آمریکاست و مرتب با رادیوهای بیگانه مصاحبه می‌کند. به نظر من او دلایل دیگری برای سفر به آمریکا داشته که بی‌ارتباط با حوادث جدید نیست."

اولاً: آیا رئیس دادگاههای انقلاب اسلامی تهران، علاوه بر مسائل قضایی، برای خود صلاحیت اظهارنظر پزشکی آن هم در مورد بیماری خاصی نظیر سرطان را قایل می‌باشند؟

ثانیاً: ایشان که به حمدالله این قدرت را دارند که به جای وزارت اطلاعات سرویس‌های اطلاعاتی آمریکا و غرب را در ایران زیر چشم تیزبین خود داشته باشند چگونه نمی‌دانند که پزشک معالج من در تهران، که سابقه بیماری مرا دارد چه کسی است و چرا این زحمت را به خود نداده‌اند که قبل از هر نوع اظهار نظری، کمی تحقیق کنند. شاید می‌توانستند اگر لازم باشد، مطلع شوند که معالجه اینجانب چقدر بطول خواهد انجامید. همانطور که قبلاً هم گفته‌ام، برای اطلاع ایشان و مردم خوبمان یادآور می‌شوم که در اولین فرصت که درمان بیماری‌ام به نقطه معینی برسد که پزشک معالجم اجازه سفر بدهد، به وطنم و به میان مردم صبور و مهربانمان بازمی‌گردم. حتی اگر قرار باشد به زندان بروم. زیرا آنرا که حساب پاک است از محاسبه باکی ندارد.

ثالثاً: اینجانب به دعوت چند دانشگاه در ایالات کلرادو، آیداهو و اوهایو برای سخنرانی به مناسبت بیست و دومین سالگرد گروگانگیری به آمریکا سفر کردم و بعد از اتمام این برنامه، قرارم این

بود که برای ماه مبارک رمضان در تهران باشم. اما در جریان آزمایش‌های پزشکی هنگامی که تشخیص ابتلا به بیماری سرطان پروستات، با درجه بدخیمی بالا قطعی گردید، بعد از تماس با پزشک معالج در ایران و کسب نظر تخصصی ایشان اجباراً درمان را همین جا در مرکز سرطان اندرسون در شهر هیوستون شروع کردم. قسمت اول این درمان، شامل استفاده از داروهای ویژه ضدسرطانی است که تهیه آنها در ایران یا مشکل و یا غیر ممکن است. متأسفانه ورود و توزیع داروهای بیماری‌های خاص از جمله انواع سرطانها، در انحصار یک نهاد ویژه غیردولتی، که تحت نظر یکی از اعضای خانواده یکی از مقامات برجسته اداره می‌شود، قرار داده شده است و این داروها یا وارد نمی‌گردد یا ورود آنها بسیار نامنظم و پراکنده و غیرقابل اعتماد می‌باشد. این امر برای بیماران مبتلی به بیماری‌های خاص مشکلات فراوان بوجود آورده است.

رابعاً: آقای مبشری، اظهار داشته‌اند که فلانی دلایل دیگری برای سفر به آمریکا داشته که بی‌ارتباط با حوادث جدید نیست. از یک مقام قضایی چنین سخنانی تعجب‌آور است. ایشان با کدام سند قابل اعتنایی چنین اظهارنظری کرده‌اند؟ آیا این القاء شبه در افکار عمومی نیست؟ آیا این‌گونه اظهارنظرها از مصادیق ”ظنّ و گمان“ نمی‌باشد؟ آیا ایشان آیه ۱۲ سوره حجرات را نخوانده‌اند که: یا ایها الذین آمنوا اجتنبوا کثیراً من الظنّ انّ بعض الظنّ اثم .

آیا حوادث جدید ایران چیزی جز بازداشت گسترده نیروهای ملی - مذهبی، اعضای نهضت آزادی ایران و فعالان دانشجویی در تهران و شهرستانها می‌باشد؟
پروردگار باری تعالی را می‌خوانم: خدایا کسانی را که بر مردم رحم نمی‌کنند بر ما مسلط مگردان. آنچه را که مورد رضای توست و دوست داری بر قلب و قلم و زبان و قدم ما جاری بفرما.

دکتر ابراهیم یزدی

۲ اردیبهشت ماه ۱۳۸۰